

Augusztusi programjaink

dátum	időpont	esemény
Aug.2.	19.00	Istentisztelet
Aug.4.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Aug.5.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet, úrvacsora, gyülekezeti tanácskozás
	18.00	Istentisztelet
Aug.6.	18.00	Bibliakör
Aug.9.	19.00	Istentisztelet
Aug.11.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Aug.12.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet
Aug.13.	18.00	Bibliakör
Aug.16.	19.00	Istentisztelet
Aug.18.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Aug.19.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet
Aug.20.	18.00	Bibliakör
Aug.23.	19.00	Istentisztelet
Aug.25.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Aug.26.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet
Aug.27.	18.00	Bibliakör
Aug.30.	19.00	Istentisztelet

A programokban, időpontokban változás lehetséges!

Augusztus 6-12-ig Fonyódon lesz megrendezve a Baptista Ifjúsági Nagytábor.

Augusztus 19-én vasárnap Országos Konferencia lesz a Tahi táborban „Bővülködjetek a reménységben” címmel.

Menjete be kapuin hálaadással...

100. zsoltár

**A SOLTVADKERTI BAPTISTA GYÜLEKEZET LAPJA
2012. JÚLIUS- AUGUSZTUS**

Mire való a vakáció?

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el. Ézsaiás 40: 29-31

A nyár a várva várt szünidő alkalma. A legáltalánosabb téma, amit ezekben a hetekben barátok, ismerősök egymás közt megbeszélnek az, hogy ki mikor megy szabadságra, ki mit csinál a nyáron, hol és hogyan nyaral?

Nos hát, erről érdemes is beszélni, mert vakációzni nem is olyan egyszerű dolog! Már tudni illik, jól nyaralni! S ez nem anyagiakon múlik, hanem valami máson..

Általában csak azokat az embereket szokták művészeknek nevezni, akik szobrászkodnak, festenek, verset írnak, hangversenydobogón szerepelnek. Pedig azok is művészek, akik a mindennapi életükben megvalósítják a szépet. Így van ez a nyaralással is. A szabadság időt hasznosan megélni is: művészet! Nagyon nem mindegy az, hogy életünknek ezt a hétköznapi napokból kiemelt időszakát, hogyan töltjük el. Ezért fontos, hogy a nyaralás kérdését is Isten Igéjének a fényébe helyezve próbáljuk megvizsgálni.

Mindenekelőtt azt kell nagyon világosan látni, hogy **mi célból történik egyáltalán a nyaralás, mire való a szabadság ideje?**

Talán nem hat túlságosan kegyesen, ha azt mondom, hogy **a vakáció arra való, hogy megtörténjék, amit az Ige így mond: „Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.”** Tehát, **hogy a munkában megfáradt szervezet, test és lélek, megújuljon, feltelítődjék.**

Tehát nemcsak arra való, hogy az ember bizonyos hiányokat, elmaradásokat pótoljon: ki-aludja végre magát jó alaposan, elolvassa azokat a könyveket, megnézze azokat a filmeket, amikkel az egész évi munkája hajszájában nem ér rá törődni. Vagy elvégezze a régóta esedékes nagytakarítást, befőzést, kertgondozást, házfelújítást, amikhez évközben nem jut hozzá az ember.

Az igazi nyaralás nemcsak egyszerűen kikapcsolódás a mindennapi megszokott életmenetből, nemcsak lustálkodás, semmittevés vagy kirándulás, elutazás, strandolás, Persze mindez is hozzá tartozik nagyon is a nyári programhoz, de csak úgy, mint ami mind-mind alá van rendelve a fő célnak, annak, amit Igénk így mond: „Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.”

És itt nagyon fontos kihangsúlyoznunk azt, hogy ennek az Igének az alanya: Isten. Vagyis: **nem az alvás, nem a strandolás, nem a kirándulás az, ami erőt ad a megfáradtnak, hanem Isten! És nem a kikapcsolódás az, ami az erőtlent erejét megsokasítja, hanem Isten!**

Persze lehet, hogy éppen egy szép és kellemes utazás révén adja Isten a megfáradt embernek azt a bizonyos erőt, de akkor is Isten adja. És lehet, hogy éppen egy balatoni fürdőhelyen eltöltött pár heti pihenő által sokasítja meg a kimerült ember erejét, de akkor is Isten az, aki ezt teszi! **Tehát a nyaralás legfőbb kérdése tulajdonképpen nem is az, hogy hol és miként tölti az ember, hanem az, hogy kivel?**

Hadd mondjam egészen konkrétan így: Jézussal! Jézusban tárja ki felénk isten a karjait, a szívét, mondván: „*Jöjjetek éh hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.*” Mt 11,28

Olyan jól tudjuk ezt, higgyük is el hát végre! **Isten Jézusban fakasztotta föl e földön azt a mennyei gyógyforrást, ami valóban gyógyít, felüdít, felfrissít. Jézus személye, Jézus jelenléte, Jézussal való együttlét adja meg a léleknek azt a nagyon óhajtott nyugalmat és erőt.** Évközben, a rohanó élethajszában úgy sincs igazi találkozások Jézussal, hiszen nem értek rá leülni az Élet forrásához, nincs elég időtök csendben, nyitott Bibliával, összekulcsolt kézzel hallgatni Jézust, beszélgetni vele.

Sodor benneteket az idő, a munka, a gondok áradata, az élet ezer problémája. Rohantok, mint Márta...

Hogyne fáradna el, hogyne válnék nyugtalanná, idegessé, szétzilálttá az ember, és ha sohase kap erő-utánpótlást? Hiszen a legjobb autó is leáll, ha időnként nem tankolnak bele, hát még egy emberi élet, ha rendszeresen föl nem töltődik mindig újra!

Tehát igen: **Jézusra van szükségünk! Isten a Jézusban, Jézussal való kapcsolatban adja azt a bizonyos erőt a megfáradtnak.**

Aki igazán jól akar nyaralni, hívja meg Jézust is! Emlékeztek reá: egyszer galileai Kánában egy esküvőre meghívták Jézust és Ő el is ment. Igen Jézus mindig szívesen elmegy oda, ahová meghívják. Nyaralni is elmegy veled, ha igazán óhajtod és kéred. Ne menj nélküle sehová! Különösen nyaralni ne!

Olvastam egyszer egy bemelegített beneszőlőtről, aki fölkereste a misszionáriust és nagy nehezen előadta kérését. Így szólt. „Adj nekem néhány napra szabadságot a keresztyénségtől!” „Mit akarsz tenni?” „Kérdezte a misszionárius. „Szeretnék még egyszer részt venni a nagy pogány ünnepségeken úgy, mint valamikor régen, amikor még én is pogány voltam!”

A misszionárius megmagyarázta, hogy **Krisztus szolgálatában nincs szabadság**, nincs szünidő. Mert ez azt jelentené, hogy az ember elhagyja Jézust. Nem tudom, azután mi lett a vége ennek a beszélgetésnek, de azt tudom, **hogy ma sok keresztyén ember, amikor szabadságra megy, a hitét is szabadságolja.**

Nemcsak a hivatalát hagyja ott, hanem a keresztyénségét is, és úgy viselkedik a vakáció idején, mint akinek semmi köze Krisztushoz.

Pedig a szabadság nem azt jelenti, hogy olyankor a keresztyén etika által féken tartott ösztönök, vágyak is fölszabadulhatnak, meg, hogy olyankor olyasmit is szabad, amit máskor nem! **A szünidő nem arra való, hogy meglazuljon az embernek Jézussal való kapcsolata, hanem éppen arra, hogy a meglazult kapcsolat helyreálljon, megerősödjön!**

És itt most még egyszer hadd hangsúlyozzam ki, hogy Jézusra van szükségünk! Ti éppen a nyaralás idején, amikor a természet szépségei töményebben vesznek körül bennünket, mint egyébként, könnyen belesodródik az ember abba a pantheista gondolatba, hogy a természetet Istennel azonosítja. Sokszor hallottam már ilyenforma megnyilatkozást: „Kérem, én vasárnap templom helyett kirándulok, a természet szabad ölen érzem magam legközelebb Istenhez, az erdő csendjében, mint egy felséges katedrálisban találkozom Istennel!”

Nos, én igazán nagyon szeretem a természetet és nagyon jól tudom, mit jelent az erdő, a víz, a jó levegő a felzaklatott idegeknek. Azt is tudom, milyen jól el lehet beszélgetni Jézussal szabad ég alatt a természet szépségei között járkalva, de azért vigyázzunk: Isten nem egyenlő a természettel! A természet, akármilyen fenséges is a maga szépségében, csak áhítatos hangulatot és érzéseket támaszthat az emberben, de nem kötelez semmire, nem ítél meg, nem von felelősségre, mint Isten, amikor megszólít! A természet lelki élvezetet nyújt anélkül azonban, hogy a lelkiismeretet bolygatná. Veszélytelenül, felelőtlenül lehet gyönyörködni benne, mert nem hív megtérésre.

Vigyázzatok, ne hogy istenpótlékká váljék a természet, amit az élő Istennel szemben játszik ki az ember! Lehet ám a személyesen megszólító Isten elől nemcsak lázas tevékenységbe menekülni, hanem a természeti szépségek áhítatos élvezetére is. Ez is menekülés. **És a vakáció éppen arra való, hogy az Isten elől elsodródott ember, az Isten elől menekülő ember megálljon az Isten előtt!**

És igazán megállni Isten előtt csak elcsendesedve lehet.

A modern élet egyik legnagyobb nyomorúsága a csend hiánya. Semmire nincs olyan nagy szüksége a mai embernek, mint a csendre. Sokkal több csendességre! Ha nem akarunk egészen kimerülni, felmorzsolódnunk, idegbajosok, lelki betegek lenni, ki kell tudni szakítani magunkat időnként a zajból, a külső-belső lármából, a rohanáshól, a magunk diktálta tempóból. A vakáció a legjobb alkalom erre a kiszakadásra, elcsendesedésre, Aki a nyaralásába is viszi magával a zajt, aki úgy kapcsolódik ki a munka zajából, hogy bekapcsolódik egy másikba: merényletet követ el önmaga és embertársai ellen.

Sokszor láttam már, amikor egy festő dolgozik egy képen, a vászonhoz közel hajolva a kép valamelyik részletét festi, elmélyülten, koncentrálna

Azután egyszer csak az ecsettel a kezében hátralép néhány lépéssel, hogy bizonyos távlatból átnézze az egész képet, hogy a részletet az egész mű összefüggésében is lássa, különben beleveszne a részletekbe. A csend ilyenforma mozdulat az életünkben. Az ember egy kis távlatból néz vissza az életére, munkájára, önmagára. Hiszen sokszor a részletekkel való vesződés miatt nem látjuk az egész életmű célját, rendeltetését, beleveszünk a részletekbe. A csend azért kell, hogy egy kicsit kiemelkedve a mindennapiból, megpróbáljuk onnan nézni az egészet, ahonnan Isten látja.

És azután: ugye tudjátok, a csendben szólal meg Isten!

Minél nagyobb a láрма egy emberben, annál jobban úgy érzi, hogy hallgat Isten. A zajban élő ember végül már semmit sem érzékel Istenből. Már csak Önmagát hallja és azt hiszi, hogy Isten nincs is, mert hallgat! Pedig Isten van! És szól! **De csak a csendben lehet meghallani a hangját és megérteni az akaratát. Azt jelenti a csend, hogy most alkalmat adok Istennek arra, hogy kézbe vegyen, megmunkáljon, lelki-szellemi hatásaival áthasson. Ha valaki igazán jól akar nyaralni, keresse a csendet, teremtsen csendességet önmagában és környezetében, belső csendességet az Istenben való elmerülés jóságos, megbékéltető, teremtő csendjét! Ott, a csendben tapasztalja meg majd, hogy Isten valóban erőt ad a megfáradtnak és az erőtlen erejét igazán megsokasítja.**

És végül még valamit! **A megfáradás, ellankadás a kellő táplálék hiányában is be szokott következni.** Lelkileg is. Jézus egyszer azt mondta tanítványainak, amikor azok kenyérral akarták megkínálni, hogy *"Az én eledelem az, hogy teljesítem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.* (Jn 4,34) Vagyis, Jézusnak egyik fő tápláléka az emberek közötti szolgálat elvégzése volt.

Tehát minden szeretetszolgálat, amit Isten nevében végzünk: erőt adó, felfrissítő eledel, táplálék a számunkra. „Aki mást felüdít, maga is felüdülni” mondja egy helyen az Ige (Péld 11,25).

Gondolom igen sokan megtapasztaltátok, a gyereketünkön, „Aki mást felüdít, maga is felüdülni”.

Ez is olyan dolog, amire évközben, a mindennapi munka elfoglaltságában nem igen érünk rá. **Nos tehát, a vakációban ezt a mulasztást is jó lenne pótolni. Rendszeresen jót tenni valakivel Isten nevében, meglátogatni valakit, aki már régóta várja ezt tőlünk. Begyakorolni azt, hogy az embereknek körülöttünk valami konkrét haszna legyen abból, hogy mi Jézushoz tartozunk. Minden hívő embernek kellene lennie legalább egy olyan atyjafiának, öregnek vagy betegnek, vagy valami tekintetben segítségre szorulóknak, akit rendszeresen gondoz, akinek a gondját magára veszi, akinek a terheit hordozza, akivel szemben a szeretet szolgálatát vállalja. Óh, hogy megújulna bennünk a lelki erő, ha ezt egyszer igazán komolyan vennénk! Próbáld meg most a vakáció idején, majd meglátod, mennyi áldás hárul vissza belőle rád magadra!**

Van tehát olyan nyaralás, és az az igazi nyaralás, amelyben Isten erőt ad a megfáradtnak és erőtlen erejét megsokasítja. Bár meglátszódnék rajtatok, a szemetek ragyogásán, az arcotok kisimult vonásain, a belőletek kiáramló békességén és derűn, hogy ilyen nyaralásból tértek vissza!

Kelédi Géza

VISSZATEKINTŐ

Beszámoló a 2012-es Napsugár nyári táborról

Gyülekezetünk immár hetedik alkalommal rendezte meg nyári táborát. A várost is sújtó bankcsőd miatt egy ideig bizonytalan volt, hogy miként tudjuk megvalósítani, de ismét bizonyosodott, hogyha Isten munkájára úgy igazán elkötelezzük magunkat, akkor a gátak, akadályok maguktól „lehullanak”. Egyházunk Déli missziókerületének anyagi támogatása fedezte a kimaradó pénzforrásokat.

2012. július 9-én reggel felújított játszótérrel és sok új játékkal gazdagodva fogadtuk a táborozni vágyókat. A korábbi évekhez képest kicsit alacsonyabb létszámmal kezdtünk, melynek oka, hogy a városban idén több tábor is várta a gyerekeket, de az igazán rászoruló, hátrányos helyzetű családok, akik nem tudták gyermekeiket befizetni egy költséges táborba, idén is minket választottak. A napi átlagos gyerek létszám 65-69 fő volt, az öt nap alatt összesen 81 gyermek hallhatta az evangéliumot. Mivel a mi fő célunk az evangelizáció volt, ezért idén is arra törekedtünk, hogy ingyen hozzáférhető legyen a családok számára. Támogatóink segítségével ez sikerült is. Talán az alacsonyabb létszám miatt is, talán a gyerekek kicserélődése miatt is, de úgy éreztük, hogy idén az előző évekhez képest fegyelmezettebbek voltak a gyerekek.

Hétfőn reggel igazi afrikai hangulatban kezdődhetett a tábor. A reggeli éneklés után **Paul White: A buyufa alatt** című evangéliumi történeteivel elevenedtek meg a báb jelenetekben. A gyerekek kíváncsi tekintettel csüggték a bábfigurákat, és hamar szívükbe zárták a bölcs Twigát, a zsiráfot, a kedves Nyantit, a majmot, a félelmetes krokodilt, Perembit, a vadászt és a sok kis butácska kismajmot, akik nem hallgattak a bölcsök figyelmeztetéseire, és ezért bajba kerültek. A kedves kis állattörténetek bibliai alapigazságokat példáltak, amiknek kifej-

tésére a tízóraik után a csoportfoglalkozásokon került sor. A tanítás most is életkoronként szétválasztva, hét csoportban folyt. Ebéd után sokféle szabad programból választhattak a gyerekek: kézműves foglalkozások várták az ügyeskedőket, a gyöngyözés idején is nagyon népszerű volt. A kicsiket a felújított hinta és csúszda várta, míg a nagyobbak foci- pingpong- és csocsó- és billiárd bajnokságokon vettek részt.

Az utolsó nap eseménye most is eltért az előző napokétól, a tízóraik után akadályverseny, csillagtúra volt, ebéd után pedig a szokásos bemutatókat tartottuk meg meghívott vendégeink, a szülők számára. Számomra nagy öröm volt látni, hogy miként telt meg imaházunk olyanokkal, akik korábban még sosem voltak nálunk. A csoportok mindegyike ügyes kis beszámolóval készült, egy-egy történettel, annak tanulságával, a hozzá tartozó aranymondással. A beszámolókból kitűnt, hogy minden csoportban nagyon értékes munka folyt, és a gyerekek a maguk szintjén megértették a bibliai üzenet lényegét. A tábor most is szeretet- vendégséggel zárult, amit a rengeteg fánk tett még édesebbé.

Az időjárás is nagyon kegyes volt hozzánk, az előző heti fülledt meleg után jólesett a kis lehülés és a futó zápor is. Az első napi WC dugulást kivéve, amit délutánra sikerült szakember bevonásával megoldani, más technikai problémánk nem volt.

Ezúton szeretném megköszönni valamennyi támogatónak, résztvevőnek áldozatvállalását, mindenki munkájára nagyon nagy szükség volt.

Kelédiné Ránics Zsuzsanna

Az evangélium prózában és zenében

„Amíg dal lesz ajkamon, hirdetem, hogy él az Úr!”

Akik 2012. július 19-én este ellátogattak a Soltvadkerti Baptista Gyülekezetbe, azoknak felejthetetlen élményben volt részük.

A zsúfolásig megtelt imaházban a **Magyar Continental Singers** előadásában hatalmas erővel szólalt meg az evangélium. A tizenhat lelkes előadó hitelesen tolmácsolta Isten hívó szavát. A „**Hit ereje**” volt a címe az előadásuknak, és valóban megtapasztalhattuk, hogy egy maroknyi, fiatal, lelkes hívőt miként tud felhasználni Isten arra, hogy általuk megszólítsa az embereket, hogy felébressze a vágyat az élő Istennel való együttélésre, az átadott életre, Isten hűségese követésére.

A jól megszerkesztett előadásban a rövid prózai jelenetek mintegy keretbe foglalták az énekeket. Minden hangra, minden szóra érdemes volt odafigyelni. Olyan kérdésekre adott az előadás választ, mint: Érdemes-e Istent követni? Ha Isten szeret, akkor miért engedi meg a szenvedést? Miként szól hozzánk Isten? Bízhatunk-e Istennel? Az egész előadást szinte megkoronázta **Kesjár Ráchelnek**, az együttes fiatal énekesének és helyettes vezetőjének személyes bizonyágtétele. Az együttes fellépésére a profizmus és a mély lelkeség volt a jellemző: a csapat minden tagja hitvalló keresztény, csak így lehet hitelesen tolmácsolni Isten üzenetét. Itt tartózkodásuk rövid ideje alatt megcsodálhattuk a csoport fegyelmezettségét, összetartását, bepillantást nyerhettünk a szolgálatra való felkészülésükbe, melyben a sok kétkézi munka, pakolás és próba mellett a fő helyet az Istennel való személyes kapcsolat, az imádkozás foglalta el.

Ismét bebizonyosodott: érdemes Istent követni már a kora fiatalkorban is! Hiszen minél előbb kezdünk Istennel járni, annál több áldásban, örömben lehet részünk, annál inkább, annál teljesebben megvalósulhat Isten terve az életünkben.

Isten iránti hálával köszönjük meg a Continental Singers látogatását, kívánjuk életükre és szolgálatukra Isten áldását, és egyben kérjük Istent, hogy ne hagyja az elhangzott igei gondolatokat elveszni, porba hullani. Jövőre feltétlenül visszavárjuk őket.

Köszönet azoknak is, akik fogadásukban, vendéglátásukban részt vettek, szolgálatukban segítséget nyújtottak.

Kelédiné Ránics Zsuzsanna

Az iskolai hitoktatásról

Az iskola evangélikus egyházi kézbe kerülésével gyülekezetünk lehetőséget kapott arra, hogy a többi felekezethez hasonlóan tanórai kereteken belül hittant tanítson a gyülekezetünkhöz tartozó gyerekeknek. Mivel viszonylag kevés iskoláskorú gyermekünk van, akár csak a pünkösdi egyháznak, így szinte magától adódott, hogy a két felekezet közös összefogással végezze ezt a szolgálatot. Így minden évfolyamon kiscsoportos hittantanítás folyik majd: az 1-6. évfolyamon heti 2 órában, a 7-8. évfolyamon pedig heti 1 órában. Emellett szeretnénk az eddig már jól bevált vasárnapi iskolát is folytatni a gyülekezetben. Erre feltétlenül szükség van az óvodáskorú gyermekeink és a más településről bejáró gyerekek miatt is. Természetesen a két hitoktatást megpróbáljuk a lehető legjobban összehangolni, érdekessé és változatosá tenni, hogy a megnövekedett hittanórákkal ne untassuk a gyerekeket. A részletek még kidolgozásra várnak, ezért kérek mindenkit, hogy imádságával segítse munkánkat.

A hónap aranymondása:” minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság atyjától száll alá.” *Jakab 1:17*

A hónap imádsága: Uram, köszönöm Neked a nyári szabadságot, a pihenés idejét. Tudom, hogy ez is Tőled jövő ajándék. Szeretnénk a nyaralás alatt is Veled lenni, Rád figyelni, benned megpihenni, a sok mozgalmas, inger dús esemény közben is elcsendesedni. Köszönjük, hogy bízhatunk abban, hogy megőrzöl, vigyázol ránk utainkon.

Úr Jézus, olyan sokan vannak olyanok, akik számára valamilyen ok miatt nincs boldog nyaralás. Mutasd meg, kérlek, mit tehetünk értük, hogy ők is boldogok legyenek, mi az, amit megoszthatnánk velük, és segíts, hogy amit értük teszünk, örömmel tegyük meg a Te kedvéért. Ámen.

Túrmezei Erzsébet Napi-parancsok

Napi-parancsod minden reggel várom,
S minden reggel elhangzik mind a három:

"jöjjetek!" "maradjatok!" menjetek!"

Hangodra boldogan figyelhetek.

"jöjjetek hozzám!" indulhatok újra.

Szíved, kincsesházad kitárt kapuja

Minden nap vár, be sem zárhatja semmi.

Indulhatok áldást és erőt venni,

Minden nap új erőt és új kegyelmet.

Közelebb hozzád! Mind mélyebbre benned!

S a másik parancs? "maradjatok bennem!"?

Boldogság annak is eleget tennem:

Beléd rejtőzni, megmaradni nálad,

Érezni, hogy lelked lelkembe árad,

Hogy már nem én, te vagy a szóban, tettben,

Titokzatosan veled eggyé lettem:

Te énbennem és én Krisztusom, benned!

Csodálni, áldani örök kegyelmed!

De a harmadik parancs: "menjete!"?

Hiszen ha veled eggyé lehetek,

Indulni kell, menni, minden nap újra,

Mint követed, szereteted tanúja!

Indulni kell, ahová küldesz engem,

A te száddá, a te kezeddé lennem!

Amerre seb sajog és ínség éget,

Vinni szereteted és békességed!

Annyi a békétlen és beteg!

"jöjjetek!" "maradjatok!" "menjete!"

Három napi-parancsod hallhatom

Minden új reggel, minden új napon.

Segítsd, vezérem, gyenge katonádat,

Teljesíteni mindig mind a hármat!

Kövess engem!